

ВИТРАТИ НА ТЕЛЕФОННИЙ ЗВ'ЯЗОК: ПОДАТКОВИЙ ОБЛІК

НА СЬОГОДНІШНІЙ ДЕНЬ НЕМОЖЛИВО УЯВИТИ СОБИ РОБОТУ ЖОДНОГО ПІДПРИЄМСТВА БЕЗ КОРИСТУВАННЯ ТЕЛЕФОННИМ ЗВ'ЯЗКОМ, ЯК МОБІЛЬНИМ, ТАК І СТАЦІОНАРНИМ. У ЗВ'ЯЗКУ З ЦИМ У ПІДПРИЄМСТВ ПОСТІЙНО ВИНИКАЮТЬ ВІДПОВІДНІ ВИТРАТИ. ПРАВИЛА ТА ПОРЯДОК ВІДОБРАЖЕННЯ ТАКИХ ВИТРАТ У ПОДАТКОВОМУ ОБЛІКУ ПІДПРИЄМСТВА РОЗГЛЯНЕМО У НАШІЙ СТАТТІ.

У підготовці матеріалу брала участь Анастасія Огаренко, бухгалтер-ревізор ПП «Бухгалтерська Фірма «Спеціаліст», тел./факс: (048)738-62-89, www.spec.od.ua, welcome@spec.od.ua

МОБІЛЬНИЙ ЗВ'ЯЗОК

Питання щодо правомірності віднесення до витрат підприємства вартості послуг мобільного зв'язку нерідко виникає у стосунках між платниками податків та податківцями. Згідно з чинним законодавством такі витрати можна включити до витрат підприємства лише за умови наявності їхнього зв'язку з господарською діяльністю цього підприємства.

Крім того, відповідно до підп. 139.1.9 п. 139.1 ст. 139 Податкового кодексу України від 02.12.2010 р. № 2755-VI (далі – ПКУ) витрати, що **не враховуються** при визначенні оподатковуваного прибутку – це витрати, **не підтверджені** відповідними розрахунковими, платіжними та іншими первинними документами, обов'язковість ведення і зберігання яких передбачена правилами ведення бухгалтерського обліку та нарахування податку.

Отже вартість послуг мобільного зв'язку може **включатися** до складу витрат підприємства тільки за наявності відповідних документів, які дозволять підтвердити зв'язок цих витрат з господарською діяльністю суб'єкта підприємництва. До таких документів, зокрема, можна віднести:

1. Наказ керівника про придбання мобільних телефонів і використання їх у господарській діяльності підприємства. У наказі потрібно зазначити: необхідність придбання мобільних телефонів та їхнє використання у господарській діяльності підприємства, умови користування телефонами, перелік виробничих потреб, для задоволення яких необхідне користування мобільним зв'язком. Також слід указати кількість телефонів, необхідних підприємству, відповідальних за їхнє придбання та список співробітників, які потребують телефони у роботі для виконання своїх службових обов'язків.

2. Угода з оператором мобільного зв'язку про надання послуг із зазначенням переліку номерів телефонів, які обслуговуються.

3. Розрахункові документи по оплаті послуг мобільного зв'язку на підставі рахунків оператора. На сьогоднішній день перелік таких документів залежить від способу підключення до оператора мо-

більного зв'язку. У випадку якщо форма підключення контрактна, то це буде угода з оператором мобільного зв'язку про надання послуг, а також документи, які підтверджують сплату цих послуг. У випадку коли мобільним зв'язком користуються на умовах передплати, необхідні наступні підтверджувальні документи: чеки регістраторів розрахункових операцій (РРО), розрахункові квитанції, чеки терміналу поповнення. Ці документи мають статус первинних, фіксують здійснення господарської діяльності, тому повинні бути оформлені належним чином – мати обов'язкові реквізити (п. 9.2 ст. 9 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.1999 р. № 996-XIV (далі – Закон № 996), а саме:

- назву документа (форми);
- дату і місце складання;
- назву підприємства, від імені якого складено документ;
- зміст та обсяг господарської операції, одиницю виміру господарської операції;
- посади осіб, відповідальних за здійснення господарської операції і правильність її оформлення;
- особистий підпис або інші дані, що дають змогу ідентифікувати особу, яка брала участь у здійсненні господарської операції.

Зауважимо, що при поповненні рахунку за допомогою терміналів, чеки, які видаються, не завжди мають необхідні реквізити, згідно з чинним законодавством. Тому необхідно звернутися до власника

терміналу та отримати від нього відповідний документ.

4. Правила користування мобільним зв'язком, затверджені керівником. Перелік правил визначається керівником підприємства на власний розсуд у межах його компетенції. До такого переліку доречно віднести наступні документи:

- список працівників, які забезпечуються мобільними телефонами у зв'язку з виробничою необхідністю;

- перелік номерів телефонів, розмови за якими ведуться працівниками підприємства та безпосередньо стосуються господарської діяльності;

- журнал обліку дзвінків;

- звіт про використання службового телефону і т. п.

Крім того, під час перевірок податківці можуть вимагати деякі додаткові документи, які підтверджують зв'язок з господарською діяльністю, наприклад, при контрактному підключенні – розшифровку рахунку, де зазначаються номери абонентів, час тривання розмов та їхня вартість чи журнал обліку дзвінків, при користуванні передплатним сервісом. Але слід зазначити, що ці вимоги є безпідставними, оскільки немає ніяких нормативно-правових документів, які б вимагали додаткові документи, котрі підтверджують господарський характер витрат на мобільний зв'язок. Про це ж свідчать рішення Вищого Господарського суду України (у справах № 5/1961-3/213 від 01.07.2004 р., № 5/2786-12/383 від 07.07.2004 р., № 5/1176-2/100 від 08.07.2004 р.), де зазначається: розшифровки телефонних розмов не є тими документами, обов'язковість ведення і зберігання яких передбачена правилами ведення податкового обліку.

Звертаємо увагу, що у випадку придбання у оператора зв'язку послуг міжнародного роумінгу підприємству знадобляться додаткові документи на підтвердження зв'язку мобільних розмов зі своєю господарською діяльністю. До них можна віднести наказ про відрядження працівника за кордон, звіт про участь у міжнародній виставці, конференції і таке інше. Додатковим доказом можуть виступати також рекламні примірники, каталоги або договори із закордонними партнерами.

Оподаткування послуг мобільного зв'язку

При відображенні «мобільних» витрат у податковому обліку підприємства необхідно враховувати, кому належить мобільний телефон.

Мобільний телефон та SIM-карта є власністю підприємства

У цьому випадку при контрактному підключенні складається договір між підприємством та оператором, за яким новому абоненту надається SIM-картка, телефонний номер та підключаються відповідні послуги. При передплатеному сервісі підприємство само купує SIM-картку та передплачує послуги авансовим платіжем.

Відповідно до абз. «г» підп. 138.10.2 п. 138.10 ст. 138 ПКУ витрати на оплату послуг зв'язку (пош-

та, телеграф, телефон, телекс, телефакс, стільниковий зв'язок та інші подібні витрати) відносяться до витрат платника податку у складі інших витрат, зокрема адміністративних витрат, спрямованих на обслуговування та управління підприємством. Звісно, такі витрати необхідно належно оформити, що буде доказом їхнього зв'язку з господарською діяльністю підприємства.

Відповідно до п. 138.5 ст. 138 ПКУ вищезазначені витрати визнаються витратами того звітного періоду, в якому вони були здійснені згідно з правилами ведення бухгалтерського обліку. Що стосується витрат, які були зроблені в якості авансового платежу, то вони не тягнуть за собою ніяких податкових наслідків при нарахуванні податку на прибуток. Згідно з підп. 139.1.3. п. 139.1 ст. 139 ПКУ не включаються до складу витрат суми попередньої (авансової) оплати товарів, робіт, послуг.

У випадку коли рахунки за послуги зв'язку надходять у місяці, наступному за місяцем користування такими послугами, то платник податку повинен збільшити витрати у звітному податковому періоді, в якому отримано рахунки за такі послуги. Якщо здійснюється попередня оплата за послуги зв'язку, до складу витрат платника податку звітного (податкового) періоду включається лише сума витрат, зазначена у рахунках, незалежно від наявності здійснення попередньої оплати (згідно з консультацією у Єдиній базі податкових знань, розд. 110.07.01).

Що стосується податку на додану вартість, то підприємство включає в свій податковий кредит суму податку на додану вартість (далі – ПДВ), яка була сплачена оператору мобільного зв'язку у складі вартості послуг на підставі рахунку, податкової накладної, що надає оператор зв'язку (п. 198.3 ст. 198 ПКУ).

Крім того, відповідно до абз. «а» п. 201.11 ст. 201 ПКУ підставою для віднесення сум ПДВ до складу податкового кредиту без отримання податкової накладної, в тому числі, є рахунок, який виставляється платнику податку за послуги зв'язку, інші послуги, вартість яких визначається за показниками приладів обліку, що містять загальну суму платежу, суму податку та податковий номер продавця, крім тих, форма яких встановлена міжнародними стандартами.

Також підставою можуть бути касові чеки, які містять суму отриманих товарів/послуг, загальну суму нарахованого податку (з визначенням фіскального номера та податкового номера постачальника). При цьому загальна сума отриманих товарів/послуг не може перевищувати 200 гривень за день (без урахування ПДВ). У випадку коли платник податку отримав касовий чек, в якому загальна сума отриманих послуг перевищує 200 гривень, то відповідно такий платник податку не має права на підставі цього чека віднести до податкового кредиту ні всю суму ПДВ, сплачену при придбанні таких товарів/послуг, ні її частину (Лист Державної податкової адміністрації від 14.03.2008 р. № 4956/7/15-0517). Щодо чеків платіжних терміналів, при відсутності необхідних реквізитів, радимо вам звернутися до

власника терміналу для отримання податкової накладної.

Що стосується вартості самих мобільних телефонів, то відповідно до п. 145.1 ст. 145 ПКУ, їх необхідно враховувати, як:

- малоцінний необоротний матеріальний актив 11-ї групи (якщо вартість не перевищує 2500 грн);
- основний засіб 4-ї групи з мінімальним строком корисного використання – 2 роки (якщо вартість перевищує 2500 грн).

Мобільний телефон є власністю працівника

Випадки, коли працівники підприємства використовують у роботі власні мобільні телефони є дуже розповсюдженими. Відповідь на питання, чи можливо у такому випадку врахувати витрати на сплату мобільних послуг в складі витрат підприємства, та ПДВ у складі податкового кредиту, залежить від того, яким чином оформлені такі взаємовідносини між працівником та підприємством.

Для того, щоб оплата послуг мобільного зв'язку не вважалася фінансуванням особистих потреб працівників та, відповідно, не виключалася зі складу витрат підприємства та податкового кредиту по ПДВ, бажано оформити договір оренди мобільного телефону. У договорі мають бути зазначені термін, розмір плати за користування телефоном та інші умови.

У випадку якщо SIM-картка належить працівнику, про це також необхідно зазначити у договорі. Крім того, слід пам'ятати, що у цьому випадку оплачені телефонні розмови вважатимуться додатковим благом фізичної особи та будуть обкладатися податком на доходи фізичних осіб за ставками 15% або 17% (абз. «г» підп. 164.2.17 п. 164.2 ст. 164 ПКУ), а працедавець виступатиме в якості податкового агента та буде зобов'язаний відобразити суму (вартість) наданих своєму працівнику зазначених додаткових благ у податковому розрахунку ф. 1ДФ за ознакою доходу 09. Щоб не виникали зайві проблеми, краще використовувати SIM-картку підприємства, тоді абонентом виступатиме не фізична, а юридична особа.

Сума орендної плати включається до складу витрат підприємства на підставі договору оренди та відповідно до напрямку використання телефонів відображається у складі загальновиробничих, адміністративних витрат, витрат на збут або інших операційних витрат. У складі витрат платника податку сума орендної плати відноситься до витрат того звітного періоду, у якому вона була нарахована (п. 153.7 ст. 153 ПКУ).

При користуванні передплаченим сервісом витрати на поповнення рахунку відносяться до складу витрат, пов'язаних з веденням господарської діяльності та використанням орендованого майна у виробничих цілях. Такі витрати визнаються витратами того звітного періоду, в якому вони були здійснені згідно з правилами ведення бухгалтерського обліку (п. 138.5 ст. 138 ПКУ).

Відповідно до ст. 164 ПКУ з суми орендної плати, яка виплачується працівнику-орендодавцю, робо-

тодавець, як податковий агент, повинен утримати податок на доходи фізичних осіб за ставками: 15% (якщо сума доходу не перевищує 10-кратний розмір мінімальної заробітної плати, яка встановлена на 1 січня звітного року) та 17% (якщо сума доходу перевищує встановлений розмір). Слід звернути увагу, що з граничною нормою (в 2012 році це 1073 грн) порівнюється загальна норма місячного доходу працівника.

Єдиний соціальний внесок на суму орендної плати не нараховується та не утримується.

Згідно зі ст. 125 Кодексу Законів про працю України від 10.12.1971 р. № 322-VIII (далі – КЗпП), працівники, які використовують свої інструменти для потреб підприємства, установи, організації мають право на одержання компенсації за їхнє зношування (амортизацію). Розмір і порядок виплати цієї компенсації, якщо вони не встановлені в централізованому порядку, визначаються власником або уповноваженим ним органом за погодженням з працівником.

Відшкодовуючи користування мобільним телефоном у службових цілях, підприємство може віднести такі витрати до компенсаційних витрат відповідно до п. 142.2 ст. 142 ПКУ, в якому зазначається, що до складу витрат платника податку включаються обов'язкові виплати, а також компенсація вартості послуг, які надаються працівникам у випадках, передбачених законодавством.

При цьому вищезазначені витрати обов'язково повинні мати документальне підтвердження зв'язку з господарською діяльністю підприємства. До складу витрат підприємства вказані витрати відносяться у періоді їх здійснення (п. 138.5 ст. 138 ПКУ).

Звертаємо увагу, що з суми компенсації слід утримувати податок на доходи фізичних осіб. Відповідно до підп. 164.2.17 п. 164.2 ст. 164 ПКУ дохід, отриманий платником податку як додаткове благо у вигляді компенсації вартості використання об'єктів матеріального або нематеріального майна, крім випадків, коли таке надання або компенсація зумовлені виконанням платником податку трудової функції відповідно до трудового договору (контракту) чи передбачені нормами колективного договору або відповідно до закону в установлених ними межах, включається до загального місячного (річного) оподаткованого доходу платника податку. При цьому з метою визначення ставки податку (15% або 17%) слід порівнювати загальну суму доходу працівника, тобто включати заробітну плату.

Єдиний соціальний внесок на компенсаційні витрати не нараховується та з них не утримується, оскільки такі виплати не відносяться до фонду оплати праці (підп. 3.22 п. 3 Інструкції зі статистики заробітної плати від 13.01.2004 р. № 5).

СТАЦІОНАРНИЙ ТЕЛЕФОННИЙ ЗВ'ЯЗОК

Особливості обліку витрат на встановлення стаціонарного телефонного зв'язку на підприємстві зумовлена неоднозначністю в позиції податкових органів стосовно цього питання. У своєму листі від 25.09.2003 р. № 8049/6/15-1116 Державна

податкова адміністрація України розмежує поняття «встановлення телефонного зв'язку» на: «отримання телефонного номеру» та «витрати на підключення до лінії зв'язку». І наголошує на тому, що витрати на отримання телефонного номеру відносяться до складу нематеріальних активів, а витрати на його встановлення та підключення до лінії зв'язку – до витрат, пов'язаних з ремонтом та модернізацією першої групи основних засобів (далі – ОЗ). У своєму листі № 4956/7/15-0517 від 14.03.2008 р. ДПА звертається до Закону України «Про телекомунікації» від 18.11.2003 р. № 1280-IV (далі – Закон № 1280), в якому телекомунікаційна мережа визначена як комплекс технічних засобів телекомунікацій і споруд, призначених для маршрутизації, комутації, передавання та/або приймання знаків, сигналів, письмового тексту, зображень та звуків або повідомлень будь-якого роду по радіо, проводових, оптичних чи інших електромагнітних системах між кінцевим обладнанням. У свою чергу, під технічними засобами телекомунікацій розуміють обладнання, станційні та лінійні споруди, призначені для утворення телекомунікаційних мереж. Тим же Законом визначається поняття телефонної мережі як телекомунікаційної, отже витрати на комунікаційне обладнання та його підключення до телекомунікаційної мережі в податковому обліку відображаються як створення основних фондів третьої групи (будівлі, споруди, передавальні пристрої), за умови їхнього використання в господарській діяльності платника податку. Однак, фактично технічні засоби комунікацій не є власністю абонента, а кінцеве обладнання, яке надається оператором у власність абонента, не відноситься до передавальних пристроїв.

Стосовно першої позиції ДПА, доцільно звернутись до визначення терміну «нематеріальний актив» у податковому обліку. Підпункт 14.1.120 п. 14.1 ст. 14 ПКУ визначає: «Нематеріальні активи – право власності на результати інтелектуальної діяльності, у тому числі промислової власності, а також інші аналогічні права, визнані об'єктом права власності (інтелектуальної власності), право користування майном та майновими правами платника податку в установленому законодавством порядку, у тому числі набуті в установленому законодавством порядку права користування природними ресурсами, майном та майновими правами».

Закон № 1280 визначає термін «абонентський номер» як сукупність цифрових знаків для позначення (ідентифікації) кінцевого обладнання абонента в телекомунікаційній мережі. У свою чергу, телефонний зв'язок – це вид електрозв'язку для передавання голосових повідомлень у реальному масштабі часу з використанням номерного ресурсу телефонної мережі (п. 3 Загальних положень Правил надання та отримання телекомунікаційних по-

слуг, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 09.08.2005 р. № 720). Тобто отримання номеру не є отриманням або створенням об'єкта інтелектуальної або промислової власності та взагалі не є правом, а виступає складовою послуги встановлення телефонного зв'язку, що надається операторами зв'язку. Отже необхідність розмежування поняття «встановлення телефонного зв'язку» не є доцільним і логічно віднести всю суму витрат на встановлення телефонного зв'язку до складу витрат на поліпшення приміщення, в якому здійснюється встановлення телефонного зв'язку. За своїм економічним характером, витрати на поліпшення основного засобу являють собою капітальні інвестиції і призводять до збільшення первісної вартості ОЗ.

Згідно із положеннями ПКУ (п. 146.11 ст. 146) первісна вартість ОЗ збільшується на суму витрат, пов'язаних із ремонтом та поліпшенням об'єктів ОЗ у сумі, що перевищує 10% сукупної балансової вартості всіх груп ОЗ, які підлягають амортизації, на початок звітного податкового року з віднесенням суми поліпшення на об'єкт основного засобу, щодо якого здійснюється ремонт та поліпшення. Сума витрат, яка пов'язана з ремонтом та поліпшенням об'єктів ОЗ, у тому числі орендованих або отриманих у концесію чи створених (збудованих) концесіонером у розмірі, що не перевищує 10% сукупної балансової вартості всіх груп ОЗ на початок звітного року, відноситься до витрат того звітного податкового періоду, в якому такий ремонт та поліпшення були здійснені (п. 146.12 ст. 146 ПКУ). Якщо підприємство орендує основні засоби, то відповідно до п. 146.19 ст. 146 ПКУ у разі якщо договір оперативної оренди (лізингу) чи концесії зобов'язує або дозволяє орендарю чи концесіонеру здійснювати ремонти та/або поліпшення об'єкта оперативної оренди (лізингу) чи концесії, частина вартості таких ремонтів та/або поліпшень у сумі, що перевищує 10% балансової вартості усіх груп ОЗ на початок року, амортизується орендарем чи концесіонером як окремий об'єкт в порядку, встановленому для групи ОЗ, до якої відноситься об'єкт оперативної оренди (лізингу) чи концесії, що ремонтується та/або поліпшується.

Відображення вищенаведених операцій в бухгалтерському обліку розглянуто у прикладах, наведених нижче.

Нагадуємо, що субрахунки до синтетичних рахунків вводяться підприємствами самостійно, виходячи з потреб управління, контролю, аналізу та звітності, відповідно до Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій у редакції наказу Міністерства фінансів України від 09.12.2011 р. № 1591.

Приклад 1

Підприємство здійснило передплату за встановлення телефонного зв'язку у власному (орендованому) приміщенні у розмірі 2700 грн, в т.ч. ПДВ – 450 грн. На момент надання послуги постачальником сума витрат, пов'язаних з ремонтом та модернізацією ОЗ, не перевищувала 10% сукупної балансової вартості всіх груп ОЗ, які підлягають амортизації на початок звітного податкового року.

№ з/п	ЗМІСТ ГОСПОДАРСЬКОЇ ОПЕРАЦІЇ	СУМА (грн)	БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК		ПОДАТКОВИЙ ОБЛІК
			Дт	Кт	Витрати
1	Перераховані кошти за встановлення телефонного зв'язку	2700	37	31	–
2	Включено суму ПДВ до податкового кредиту	450	64/ПДВ	64	–
3	Відображено витрати, пов'язані з поліпшенням об'єкту ОЗ	2250	15	63	2250
4	Відображено податкові розрахунки з ПДВ	450	64	63	–
5	Відображено взаємозалік заборгованості	2700	63	37	–

Приклад 2

Підприємство здійснило передплату за встановлення телефонного зв'язку у власному приміщенні у розмірі 2700 грн, в т.ч. ПДВ – 450 грн. На момент надання послуги постачальником сума витрат, пов'язаних з ремонтом та модернізацією ОЗ, перевищила 10% сукупної балансової вартості всіх груп ОЗ, які підлягають амортизації на початок звітного податкового року.

№ з/п	ЗМІСТ ГОСПОДАРСЬКОЇ ОПЕРАЦІЇ	СУМА (грн)	БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК		ПОДАТКОВИЙ ОБЛІК
			Дт	Кт	Витрати
1	Перераховані кошти за встановлення телефонного зв'язку	2700	37	31	–
2	Включено суму ПДВ до податкового кредиту	450	64/ПДВ	64	–
3	Відображено витрати, пов'язані з поліпшенням об'єкту ОЗ	2250	15	63	–
4	Відображено податкові розрахунки з ПДВ	450	64	63	–
5	Відображено взаємозалік заборгованості	2700	63	37	–
6	Віднесено на збільшення первісної вартості об'єкта ОЗ витрати, пов'язані з його поліпшенням	2250	10	15	–

Приклад 3

Підприємство здійснило передплату за встановлення телефонного зв'язку в орендованому приміщенні у розмірі 2700 грн, в т.ч. ПДВ – 450 грн. На момент надання послуги постачальником сума витрат, пов'язаних з ремонтом та модернізацією ОЗ, що не перевищує 10% сукупної балансової вартості всіх груп ОЗ, які підлягають амортизації на початок звітного податкового року складає 1500 грн.

№ з/п	ЗМІСТ ГОСПОДАРСЬКОЇ ОПЕРАЦІЇ	СУМА (грн)	БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК		ПОДАТКОВИЙ ОБЛІК
			Дт	Кт	Витрати
1	Перераховані кошти за встановлення телефонного зв'язку	2700	37	31	–
2	Включено суму ПДВ до податкового кредиту	450	64/ПДВ	64	–
3	Відображено витрати, пов'язані з поліпшенням об'єкту ОЗ	2250	15	63	1500
4	Відображено податкові розрахунки з ПДВ	450	64	63	–
5	Відображено взаємозалік заборгованості	2700	63	37	–
6	Віднесено на активи витрати, які пов'язані з поліпшенням ОЗ	750	11	15	–

Оподаткування послуг стаціонарного телефонного зв'язку

Податковий облік витрат за послуги стаціонарного телефонного зв'язку аналогічний податковому обліку витрат за послуги мобільного зв'язку, у випадку коли телефон та SIM-картка належать підприємству. А саме, відповідно до абз. «г» підп. 138.10.2 п. 138.10 ст. 138 ПКУ витрати на оплату послуг зв'язку враховуються при обчисленні об'єкта оподаткування у складі адміністративних витрат, спрямованих на обслуговування та управління підприємством, які відносяться до інших витрат.

Пунктом 138.5 ст. 138 ПКУ визначено, що інші витрати визнаються витратами того звітного періоду, в якому вони були здійснені, згідно з правилами ведення бухгалтерського обліку. Крім того, відповідно до п. 138.2 ст. 138 ПКУ, витрати, які враховуються для визначення об'єкта оподаткування, визнаються

на підставі первинних документів, які підтверджують здійснення платником податку витрат, обов'язковість ведення і зберігання яких передбачено правилами ведення бухгалтерського обліку, та інших документів, встановлених розд. II ПКУ. Витрати, не підтверджені відповідними розрахунковими, платіжними та іншими первинними документами, обов'язковість ведення і зберігання яких передбачено правилами ведення бухгалтерського обліку та нарахування податку, не включаються до складу витрат (підп. 139.1.9 п. 139.1 ст. 139 ПКУ).

Отже, витрати на оплату послуг зв'язку враховуються при обчисленні об'єкта оподаткування у

тому звітному періоді, в якому вони були здійснені, за умови підтвердження таких витрат відповідними первинними документами. Якщо рахунки за послуги зв'язку надходять у місяці, наступному за місяцем користування такими послугами, то платник податку повинен збільшити витрати у звітному податковому періоді, в якому отримано рахунки за такі послуги. Якщо здійснюється попередня оплата за послуги зв'язку, до складу витрат платника податку звітного (податкового) періоду включається лише сума витрат, зазначена у рахунках, незалежно від наявності здійснення попередньої оплати.

О. Сухарська

ВИКОРИСТАНІ НОРМАТИВНІ ДОКУМЕНТИ

КЗпП – Кодекс Законів про працю України від 10.12.1971 р. № 322-VIII.

ПКУ – Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755-V.

Закон № 1280 – Закон України «Про телекомунікації» від 18.11.2003 р. № 1280-IV.

Закон № 996 – Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.1999 р. № 996-XIV.

План рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій у редакції наказу Міністерства фінансів України від 09.12.2011 р. № 1591.

Правила № 720 – Правила надання та отримання телекомунікаційних послуг від 09.08.2005 р. № 720.

Інструкція № 5 – Інструкція зі статистики заробітної плати від 13.01.2004 р. №5.

Лист № 2412 – лист Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва від 26.02.2010 р. № 2412.

Лист № 3324/6/22-3216 – лист Державної податкової адміністрації України від 08.05.2001 р. № 3324/6/22-3216.

Лист № 7680/6/16-1515-20 – лист Державної податкової адміністрації України від 22.04.2011 р. № 7680/6/16-1515-20.

Лист № 8049/6/15-1116 – лист Державної податкової адміністрації від 25.09.2003 р. № 8049/6/15-1116.

Лист № 4956/7/15-0517 – Лист Державної податкової адміністрації від 14.03.2008 р. № 4956/7/15-0517.

www.legaltech.od.ua

Ми допоможемо побудувати і захистити Ваш бізнес!

LegalTech
юридична компанія

«Легалтех» – юридична компанія, яка надає професійні послуги в сферах корпоративного, податкового, господарського та цивільного права.

Місія «Легалтех» — допомагати клієнтам досягати своїх фінансових цілей шляхом надання комплексу послуг із супроводу та захисту їхнього бізнесу.

м. Одеса, вул. Велика Арнаутська, 17, офіс 4 С

тел. (048) 787-71-82, (097) 911-411-7, e-mail: info@legaltech.od.ua

Послуги компанії:

- Представлення інтересів в судах
- Спори з банками
- Антиколекторські послуги
- Юридичний супровід
- Бухгалтерський супровід
- Податковий консалтинг
- Реєстрація та ліквідація підприємств